

РЕШЕНИЕ

№ 2987

гр. София, 04.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 16.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7741** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Н. Й. Б. от гр. С. срещу Заповед № ДК-02-СО-57/08.07.2009 г. на Началника на Столична РДНСК за премахване на незаконен строеж "гараж с навес" в урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-267, кв.5, по плана на с. Волюяк с административен адрес: Р. Връбница – СО, У. „Свобода” № 6.

В жалбата се излагат съображения, че оспорвата заповед е незаконосъобразна. Моли съдът да отмени заповедта. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Т. Оспорва заповедта. Подробни съображения се излагат в жалбата.

Ответникът по жалбата – РДНСК Югозападен Р., С. С. – редовно призован, не взема становище по жалбата.

Административен съд С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е уведомен за заповедта на 22.07.2009 г. Предвид това, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените по делото доказателства да провери законосъобразността на оспорвания административен

акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК. Съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

При извършена проверка от служители на СРНСК на 16.03.2009 год. са били съставени два констативни акта. Първият – КА № С4-1935-А/16.03.2009 г., с който се е поставило началото на административно производство за премахване на незаконен строеж по реда на чл. 225, ал. 1 ЗУТ. В акта е описано извършеното строителство в имота на жалбоподателя - урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-267, кв.5, по плана на с. Волюяк с административен адрес: Р. Връбница – СО, У. „Свобода” № 6. Констатирано било, в отсъствие на собственика, че е изпълнена гаражна клетка с навес в груб строеж, с монолитна носеща конструкция, посочени са параметрите на гаража. Отбелязано е, че не е спазена строителната линия към УПИ V-265, строежа е изпълнен в отклонение от одобрените проекти и е извършен в периода 1996 – 1997 г. В раздел IV-ти на акта е записано, че нарушенията се изразяват в следното: не са спазени одобрените проекти и протокола за линия и ниво, строителните книжа са отменени и сградата е незаконна. С вторият КА № С4-1935-Б/16.03.2009 г. се установява, че проверявания строеж не съответства на предвижданията на ПУП, одобрени със Заповед № РД-50-09-332/16.02.1988 г. на гл. архитект на гр. С.. Видно от съобщение № С4-1935/27.03.2009 г., жалбоподателката е била уведомена за съставените констативни актове по реда на §4, ал.1, изр. 2 от ДР на ЗУТ. Видно от отбелязванията върху двата констативни акта, същата е получила копия от тях на 01.04.2009 г., като в указания 7-дневен срок не е подала възражение по същите. Позовавайки се на двата КА, както и на влязъл в сила отказ за узаконяване на процесната постройка, изх. №НС-94-35/12.05.2005 г. на главния архитект на Р. „Връбница” – СО, потвърден със Заповед № ДК-04-138/14.12.2005 г. на СРДНСК, Началникът на СРДНСК на 08.07.2009 г. издава заповед №ДК-02-СО-57 за премахване на незаконния строеж "Гараж с навес" в УПИ VI-267, кв.5, по плана на с. Волюяк. В заповедта са посочени правни основания за издаването ѝ - чл. 225, ал. 1 ЗУТ и са описани подробно установените при проверката факти по цитирания констативен акт, посочена е хипотеза на незаконен строеж по см. на чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Правомощията на органа са обосновани с нормативната възможност по чл. 222, ал. 1, т. 1 и т. 10 ЗУТ за делегиране на права от Началника на ДНСК по силата на заповед №РД- 13-182/29.05.2007 год. на Началника на Столична РДНСК, приложена на л.6 от делото. В мотивите на оспорената заповед са изложени съображения, че са били извършени предвидените в специалния закон процесуалните действия пред административния орган, строежът е бил изпълнен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 и 4 ЗУТ без одобрени проекти и разрешение за строеж.

По делото са представени нот. акт от 1994 г. за дарение на имота, в който се намира процесния гараж с навес, Протокол № 63/06.11.1996 г. за определяне на строителна линия и ниво за процесния строеж, отказ за узаконяване на процесния гараж № НС-94-35/12.05.2005 г. на главния архитект на Р. Връбница – СО, Служебни бележки за съобщаване на отказа по реда на § 4, ал.1 от ДРЗУТ (стр.35), Заповед № ДК-04-138/14.12.2005 г. на началника на СРДНСК, с която е оставен в сила постановеният отказ, получена от жалбоподателката на 08.10.2008 г., заявление от жалбоподателката по §184, ал.1 и ал. 2 от ПРЗ на ЗИД на ЗУТ относно узаконяване на

процесната постройка, копие извадка от ЗРКП на с. Волюяк, одобрен със Заповед № РД-50-09-332/16.09.88 г. , декларация В. № АГ-94-НС-61/30.11.98 г. подадена до съответната общинска служба за построения гараж.

В рамките на съдебното производство по оспорване на акта е прието и неоспорено заключение на вещо лице, което сочи, че процесния гараж е извършен в съответствие с одобрения проект, извършеното строителство не противоречи на влезлия в сила ПУП, не се отклонява съществено от правилата и нормативите за устройство на територията при действието на ЗТСУ (отм.), сега ЗУТ и от изискванията към строежите гарантиращи сигурността и безопасното им ползване. Няма навлизане на части от строежа в съседния УПИ V-265. От приетото заключение се установява още, че са спазени строителните правила и норми, техническите, технологичните, санитарно-хигиенните, екологичните и противопожарни изисквания.

При така установените данни, от правна страна съдът приема следното:

Атакуваният индивидуален административен акт е в изискуемата писмена форма, издаден е от нарочно оправомощено лице от компетентния по чл. 225, ал. 1 ЗУТ орган по силата на делегиране на права по Заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на началника на ДНСК, съдържа правни и фактически основания. При издаването му са спазени процесуалните изисквания на чл. 225, ал. 3 ЗУТ, чл. 26, ал. 1 АПК. Данните безспорно сочат, че в случая е налице незаконен строеж, тъй като за изградения гараж в УПИ VI-267, кв.5, по плана на с. Волюяк, на страничната регулационна линия към УПИ V-265 не са одобрени проекти и не е издадено разрешение за строеж. При издаването на заповедта за премахване обаче, административният орган е съобразил само процедурните изисквания на § 184 към ПЗР на ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 65/2003 г.), без да се съобразят материалноправните изисквания за търпим строеж. Безспорно данните сочат, че строителството на гаража е извършено през 1996-1997 год., този обект е бил предмет на деклариране от собственика му на 30.11.1998 г. пред одобряващите органи на СО, Р. Връбница и е допустим по действащия подробен план, правила и нормативи по време на извършването му. Тези обстоятелства сочат наличие на хипотезата по § 16, ал. 2 ПР на ЗУТ, а последната съдържа изисквания относно определяне на статут на търпимост за незаконните строежи, започнати в периода 8.04.1987 г. – 30.06.1998 г., незаконени до влизане в сила на този закон. Съдът счита, че настоящият случай напълно попада в обхвата на цитираната норма. Освен това в случая следва да се съобрази и постоянната съдебна практика, която приема, че в производството по чл. 225, ал. 1 ЗУТ, административният орган е длъжен да изясни обстоятелството дали строежът не попада в обсега на защита по § 16 ПР на ЗУТ. Предвид гореизложените съображения за наличие на всички кумулативно предвидени предпоставки по § 16, ал. 2 ПР на ЗУТ. Въпросът дали строежът е търпим по смисъла на законовата разпоредба е от правно естество и подлежи на преценка съобразно правната норма във всички случаи. Следователно, преди да постанови заповед за премахване на строеж, административният орган е следвало да прецени дали не е налице търпим строеж, още повече че му е било известно обстоятелството, че строежът е изпълнен след 1987г. и преди 30.06.1998 г. Не изследвайки търпимостта на строежа и издавайки заповед за премахване, административният орган е допуснал нарушение на материалния закон.

С оглед отмяната на оспорваната заповед, при направено искане от страна на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, такива следва да му се присъдят в доказан по делото размер - 610 лв., от които 400 лв. възнаграждение за един адвокат, 10 лв. държавна такса и 200 лв. депозит

за нещо лице.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, II-ро отделение - 36-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ДК-02-СО-57/08.07.2009 г. на Началника на Столична РДНСК за премахване на незаконен строеж "гараж с навес" в урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-267, кв.5, по плана на с. Волюяк с административен адрес: Р. Връбница – СО, У. „Свобода” № 6.

ОСЪЖДА РДНСК Югозападен Р., С. С. да заплати на Н. Й. Б., ЕГН: *, от гр. С., Ж. „М. - 4”, бл. 456, В. А, ап. 4, сумата от 610 лева /шестстотин и десет лева/ деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б.

СЪДИЯ: